

ÚČINKY NAŠEHO JEDNÁNÍ NA OKOLÍ

Karel Funk

Můj přítel Mirek E. mi líčil, kterak mu při kuchyňském kuchtění nepozorovaně spadl ostrý nůž. Přišel na to, až když uviděl kolem sebe kaluž krve. Nůž sice jen nepatrně řízl mezi palec a vedlejší prst, tedy ranka malinká, ale kaluž veliká. A protože je farář, všímající si i drobností, doplnili jsme si to o následující úvahu. Někdy až markantní důkaz nás upozorní na ublížení - sobě i drahému. A další úvaha. Dejme tomu, že by se někdo další potřísnil o tuto krev. Reakce by mohla být dvojí: buď soucit, co se to tomu Mirkovi přihodilo, nebo zlost, že kvůli jeho nešikovnosti mám teď potřísněnou obuv. A podobně je to i na duševní úrovni.

Představme si souhrn našich účinků na okolní lidi. To, co si vybavíme, je také náš život, je to jeho druhá, námi vytvořená stránka. Zatímco my žijeme a uvědomujeme si sami sebe z centra, z nitra, zároveň neustále působíme na druhé lidi a vyvoláváme v nich nejrůznější vnitřní děje, radost, bolest atd. Náš život nejsme jen my sami se svým mluvením, myšlením, city, aleje i vně nás: projevuje se svými účinky všude kolem nás, kam už naše pozornost nedosahuje. A tyto účinky jsou rovněž nesmazatelnou částí našeho života. To všechno je jeho reálný průběh, jeho objektivní podoba, i když ši ji neuvědomujeme, někdy zastíráme či falešně zkrášluje.

Jako se nenávisť mění v blesky a šípy, které se zarývají do aury nenáviděného člověka, tak láska působí oživujícím účinkem, je-li správně vyslána v podobě elementálních silotvorných emocí a dovedeme-li jí obklopovat osoby, které čistě milujeme. Každá procítěná myšlenka mravní hodnoty, dynamizovaná láskou, oplodňuje astro- mentální úroveň svými budujícími silami a spolupůsobí při výstavbě nové, čisté zemské aury. Tak jako prorok a zasvěcenec Mojžíš způsobil svou merkuriánskou holí padání „many na poušti“, tedy symbol sestupu manasických sil Kristových do pouští lidských duší, můžeme v malém spolupůsobit tímto směrem.

Způsob, jak se vpisujeme do životů (osudů, myšlení, citění, psychických stavů, charakterů, nálad, morálky...) druhých lidí, je teprve onen pravý, nezkrácený obraz nás. Často si podržujeme pouze subjektivní představu našeho já. V druhých lidech je však zaznamenána skutečnost, náš pravý charakter. Byl popsán případ ženy, které v dětství zemřela sestra. Matka na ni vykřikla: Tys měla zemřít! Následky si nese v psychice po celý život. Je to případ navěšeného elementála.

I naše vnitřní bouřlivá emoční opozice je aktivita, vytvářející ke druhému psychický koridor. Namísto averze či antipatie vůči někomu je lepší, když jej odsuneme ze své niterné pozornosti, asi jako když nám někdo dává nečisté peníze a my je jedním rozhodným a klidným pohybem odšoupneme na jeho okraj stolu a přestaneme jim věnovat pozornost.

Když s někým musím být denně, je takovéto odsunutí ze své pozornosti těžší, protože musíme neustále nějak reagovat. Tedy - alespoň od jeho obsahu odstoupit co nejdříve po každém kontaktu s ním, protože **i aktivně prožívané niterné hnusení je můstkem k nepříjemnému člověku**. Jistě, že musíme dobře rozeznávat i negace druhých. Záleží ale, zda probírání se druhým jsou pro nás jen vlnky na povrchu

(nezaujaté vystižení a pojmenování, které je zapotřebí), nebo sžíravé vzdouvaní s emoční intenzitou.